

מזכירת ה"כולבוטק", שחשפה את קשרי יצוא הזונות, יוצאת לחו"ל, והפרופסור מ.מבט גילה כי עובדי הטלוויזיה אינם רואים חדשות בטלוויזיה

הקולני בין שחל למודעי היה **אבישי אמיר**, דובר משרד האנרגיה. אמיר שימש כדובר של מודעי כמשך שנתיים תמימות, עד כיהן מודעי כשר האנרגיה. הוא התמיד בתפקידו למרות שמודעי נהג להחליף, לפניו, דוברים בקצב מבלבל. משעוב מודעי את משרדה הותיר אנרגיה לטובת האוצר, הותיר את אמיר אצל שחל, וכעת נקלע

על כרטיסייהטיסה שנועדו לו, והחליט להגיע לאילת כדרך הוולה ביותר, גם אם היא מתמשכת ובלתינוחה — במכונית. הידוקהחגורה הזה חל גם על הפמליה שנועדה ללוות את השר, וקשה לומר שכל חבריה היו מאושרים מהמופת שנגזר עליהם להוות.

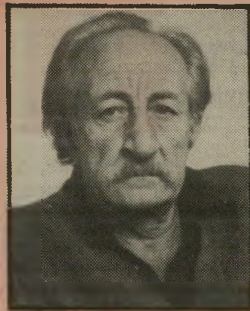
■ אחד האנשים שלא שבוע נחת, בלשון המעטה, מהעיונות

ניהם על הוולת מחיריההרלק, מודעי הפתיע את שחל בטלפון, משביקשו לדחות את הפגישה ליום הראשון. עד אז, ביקש מודעי משחל, להכריז על הפסקת תיקשורתית, ולשמור על טונים מינוריים בעימות.

■ שחל ניסה להמחיש הי שבוע כיצד ניתן לנהל מדיניות הוולות: עלידי חיסכון. שחל, שאמרו היה לבקר באילת, ויתר

זכרונות

של טרוריסט

חסון
להחזירה לכלא!

● **יצחק חסון**, איש שמאל שהקים את התנועה ההומניסטית החילונית בישראל, נזכר השבוע בשנים שבהן היה קצין המודיעין של לח"י. בתפקידו זה הוא פיקד על הפעולה היחידה של המח"ת תרת שהתבצעה בעזרתם של אזהדים ערבים: חילוץ מן הכלא של קריינית האירגון **גאולה** בהן.

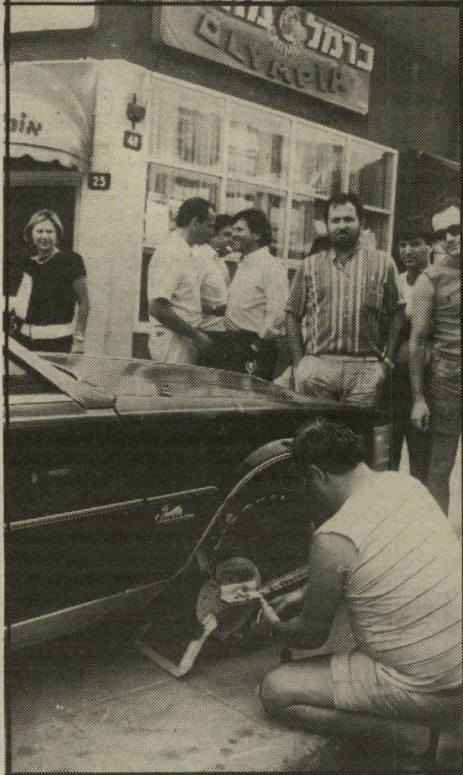
אנשילח"י, יחד עם **יוסף אברירוש** ושני קרוביו, באו לבית החולים הירושלמי, שבו אושפזה האסירה חסון. היא יצאה לבית השימוש, שם חיכתה לה הבילת ביגריפלאחית. בעוד חסון בחוץ מקימים מהומה, היא חמקה מהמקום במהירות, לבושה כערבייה. "היום", אומר חסון, בתגובה על מיבצעי ההתנחלות שלה כחברון, "אילו רק יכולתי, הייתי מחזיר אותה לכלא!"

כאשר נעצר **יצחק שמיר**, אחד משלושת מפקדי האירגון — הוא מספר בצער — "הוא לא ספג בחקירה אפילו סטירת לחי אחת." אך למרות התהום הקיימת ביניהם היום, יש בליבו של חסון פינה השמורה לשמיר. "הוא היה ידידותי, חברה'מן, בניגוד למדריכים השנויזרים שלי בבית"ד, שהיו מתקשטים במגפיעור ובמדים." שוויצר כזה היה, למשל, **שלום רוזנפלד**, מי שהיה עורך מעריב. "הייתי טרוריסט", הודה חסון כאונו **אמירה** למ מהמקומון צומתהשרון, "כי רציתי להילחם נגד מי שטר כובש. אבל בהשוואה לכיבוש הישראלי בגדה היה השילטון הבריטי, ביחס ליהודים לפחות, כיבוש נאור."

עדי אמוראי, סגן שר

האוצר, רואיין השבוע בערבי ראיונות. משהתבקש להתייחס לעימות שבין השרים **יצחק מודעי ומשה שחל** בסוגיית הוולות הרלק, השתהה מעט. את השוהת ניצל איש בקהל, שי הכיבו: "אומרים כי למודעי יש שיגעון יגדלות — הוא חושב שהוא שחל."

■ שאלת השבוע, או שאלת 60 אלף הרולר, שייכת, ללא

חיים שיק יצא ממלונותיו והסכים לקבל את הזמנת רעייתו, שושנה (בשימלה שחורה, משמאל) לארוחת צהריים במסעדת היוקרה התל-אביבית אולימפיה. ואז קרה מה שקורה לאחרונה כאשר מחנים מכונית: אפילו אמריקאית. על מידרכות תל-אביב. באו לסנדל אותה בסנדלי דנור. לא עלה על דעתה של שושנה שיק להזעיק לעזרתם את בתם של בעלי אולימפיה, קצינת תביעות התנועה של מישטרת תל-אביב, שרבה חרותה הראל, ותחת זאת הזעיקה את בעלה, חיים (קיצוני מימין, בחולצה שחורה). הסבריו שיכנעו את המסנדלים והם הסירו את הסנדלים (משמאל, למטה).

אמיר לאינעימות בעיקבות חיי לופיההרברים החריפים בין הי שניים, ביחוד משהוצרך לתקוף את נוסו לשעבר.

■ דוברת משרדהאוצר לי שעבר, **אריאלה רבדל**, ערכה מסכת פרידה ביום הרביעי, לי ציון סיום תפקידה. העיבו על השימחה הפרטים שפורסמו ממש באותו הבוקר בהעולם הזה, ברבו התנאים הסרי התקדים שדורשת רבדל אם תפוטט מרשותהשידור, במיסגרת הפיטורין הצפויים.

■ ומה ברבר דובר הרדש לי משרדהאוצר? שרהאוצר ריי איין כמה מועמדים לפני ימים אחרים. שמועות אחרות גורסות כי לא מצא את מבוקשו. לעור מתן מופצות שמועות אחרות, האומרות כי **רזי גוטנרמן**, כתב בכיר במעריב, יצא מהשיחה עם מודעי בהרגשה טובה ויש להניח כי ייכנס בקרוב לתפקיד. לי שמועות אלה אין אישור בי משרדהאוצר. לגוטנרמן היו חיי לופידברים קשים עם עידו דיסנצ'יק, עורך מעריב, וזאת אחת הסיבות לחיפושיו בשרות זרים.

■ **צביה וייצמן**, מזכירת כלבוטק, שהתפרסמה השבוע בזכות תעוזה, כשחשפה מיש רד החשור בשירול בצפון תל-אביב, הופתעה בסוף השבוע.

צמח
25% למען פלאטו

פלאטו לכנסת. צמח הבינה ששאלתה המנחה הגדילה את התמיכה בפלאטו, אך גם כך, הבינה, צמחיה הפתעה — תוספת בלתי-שיגרתית לכנסת הבאה. בצחוק היא הציעה לפלאטו שותפות והוא — בהיותו משולל כל חוש-הומוור כלפי עצמו — הציע לה את המקום השני ברשימתו הדמונית. **יצחק טוניק**, עורך-הדין של צמח, פנה לשר-התישפטים דאז, חיים צדוק, סיפר לו על תוצאות הסקר שערכה מרשתו וטען: מוטב שלא להסגיר את האיש. אחרת עוד נמצא אותו בכנסת-ישראל, במקום בבית-הסוהר הצרפתי. צדוק התייחס בביטול לסקר ולמסקנתו הנחרצת. "רבע מנדט הוא לא יקבל, האיש הזה!" ניבא בביטחון. המציאות טפחה על פניו, ורשמה את אחד הקוריוזים הבלתי-מחמיאים בתולדות הכנסת.

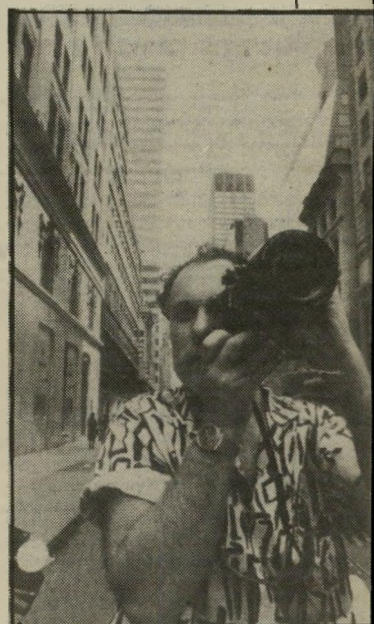
הסקר המשעשע ביותר

● משנשאלה הדוקטור מינה צמח, במהלך ערב-ראיונות שנועד בסוף-השבוע, מהו הסקר המשעשע ביותר שהתבקשה לבצע במהלך הקריירה שלה, השיבה מייד, ללא התלבטויות, תשובתה המפורטת קצרה גלי-צחוק, והרי סיפורת:

ביום בהיר אחד פנה אליה יהודי אלמוני למדי אז — סמואל פלאטו-שרון. השם היה מוכר לה ולציבור הרחב באותה תקופה, מכיוון שצרפת ביקשה את הסגרתו וכרכה עיסקה זאת בדרך הטיפול באיש-פת"ח **אבו-דאוד**, שהיה מעורב בפרשת הספורטאים הישראליים במינכן. התגובות בציבור בנוגע להסגרתו של יהודי לצרפת, גם אם פעולותיו לא תאמו את החוק, היו חריפות למדי. על רקע זה הופתעה צמח, משפנה אליה אותו אדם מיסתורי וביקש ממנה לסקור את אפשרות התמודדותו על מקום בכנסת — משימה שנראתה דמיונית לחלוטין.

בדרך-כלל, הבהירה צמח לקהל השומעים המרותק, לא נהוג להזכיר את שמותיהן של המיפלות כשהיא שואלת בסקר. בעד מי תצביע? במקרה חריג ועסיסי זה חרגה צמח ממנהגה ושאלה בסקר: האם תצביע בעד פלאטו לכנסת, אם תמנע הצבעתך את הסגרתו לצרפתים?

תוצאות הסקר הדהימו אותה ואת המזמין כאחד: 25% מהנשאלים השיבו כי יצביעו בעד

אלכסנדר אגור בנו של צלם

העיתונות יעקב אגור, כיכב השבוע בכתבה גדולה של השבועון הגרמני דר שפיגל על היורדים מישראל בניורק, לדיברי השבועון פועל אגור בניורק כצלם אופנה ופירסומת, ובא כל שנה לי חופשת-מולדת בארץ. אמר אגור: "עליי למלא את המצב ברים אצל מי שמבנים אותי, ולשאוב כוח כדי להחזיק מעמד בטירוף של ניו-יורק."